Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31664
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

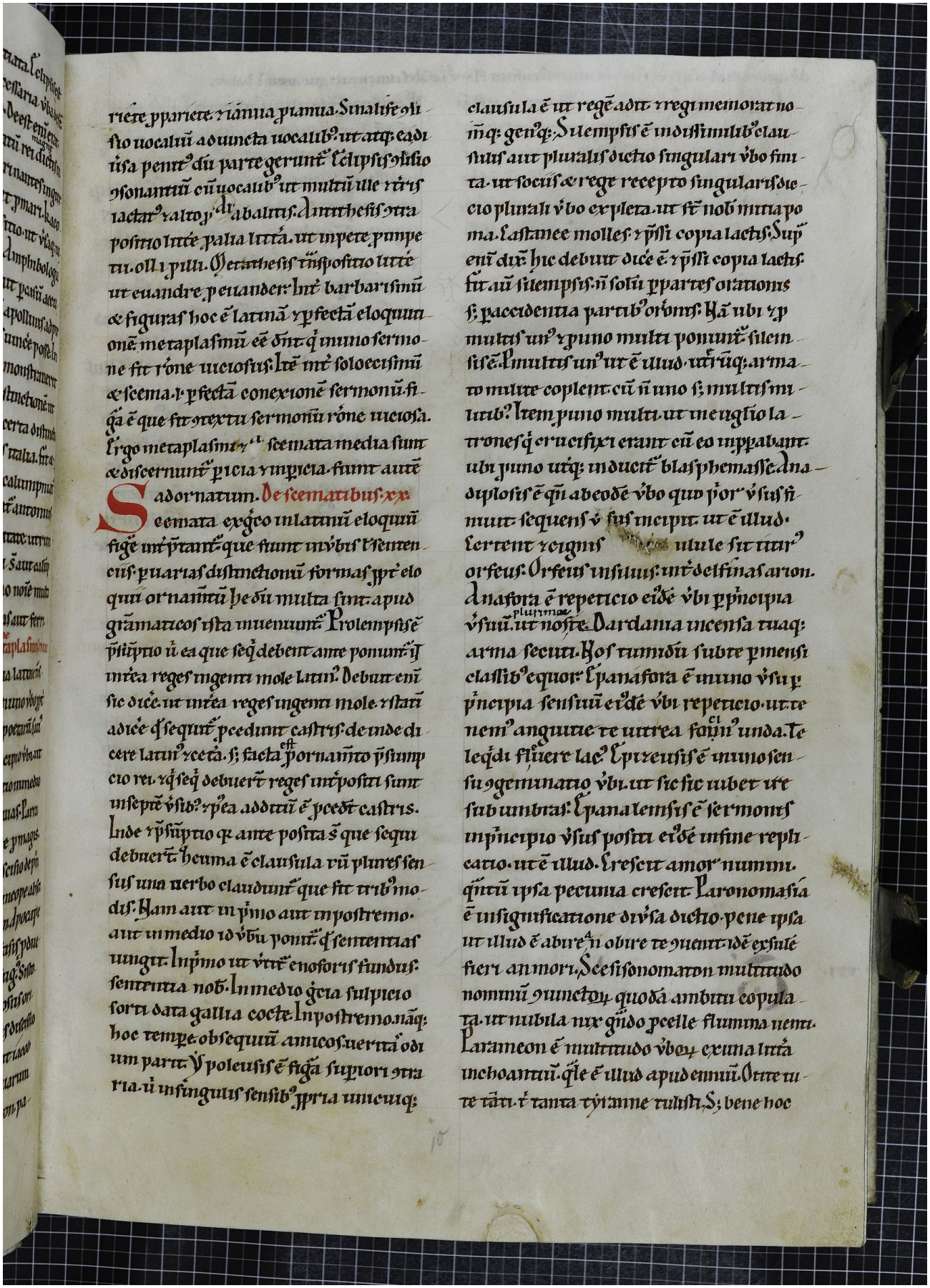

riete ꝑpariete. r ianua ꝑianua. Sinalife gli
sio uocalũ aduncta uocalib⁹. ut atq: eadi
usa pentr⁹ dũ parte gerunt. Eclipsis gliscio
sonantiũ cũ uocalib⁹ ut multũ ille rtris
iactat⁹ r altro ꝑ alterius. Diatithesis ꝓtra
positio litte. palia litta. ut inpete ꝑ pupe
tu. olli ꝑ pulli. Qetathesis tm̃ ꝓpositio litte
ut euandre. peuander. Imt barbarisinũ
& figuras hoc ē latinã r ꝑfecta eloquen
onẽ. metaplasinũ ee ꝺnt q̃ uno sermo
ne fit r one uiciosus. Itẽ imt soloecisinũ
& scema. r ꝑfecta conexione sermonũ fi
gã ē que fit ꝓtextu sermonũ r one uiciosa.
Ergo metaplasmi r scemata media sunt
& discernunt ꝑ picia r impicia. fiunt autẽ
Sadornatum. De scematibus. xx.
Scemata exgeo in latinũ eloquũ
figẽ imt ꝑtant. que fiunt in ꝓbis l sententi
cus. ꝑ uarias distinctionũ formas ꝓt elo
quii ornatũ he dũ multa sunt. apud
grãmaticos ista inuenunt. Prolempsis ē
ꝑtiꝓtio ũ ea que seq̃ debent ante ponunt. ut
in rea reges ingenti mole latin⁹. Debuit enim
sic dicẽ. ut in rea reges ingenti mole r stati
adicẽ q̃ sequũt. ꝑ eduntur castris. deinde di
cere latin⁹ r cetã. s; facta eſt ꝓ ornatũ ꝓsump
cio rei. rq̃ seq̃ debuerũt reges in ꝓsitu sunt
in septẽ ꝓsid⁹. r ꝑea addtiũ ē ꝑ ecdt castris.
Inde r ꝑsũptio q̃ ante posita s̃ que sequi
debuerũt. Heuma ē clausula rũ plures sen
sus una uerbo claudunt. que fit trib⁹ mo
dis. Iam aut in ꝓmo aut in postremo.
aut in medio id ꝓbũ ponũt. q̃ sententias
iungit. In ꝓmo ut ꝓtrẽ enosoris fundus.
sentrinia nob⁹. In medio ꝓcia sulpicio
sorti data gallia cocte. In postremo. nãq:
hoc tempe obsequiũ amicos. uertã odi
um parit. Ypoleusis ē figã supiori ꝓtra
ria. ũ in singulis sensib⁹ ꝓpria uniciuq:
clausula ē ut regẽ adit r regi memorat no
mq: genq:. Suempsis ē in dissimilib⁹ clau
sulis aut pluralis dictio singulari ꝓbo fini
ta. ut socius & rege recepto singularis dic
cio plurali ꝓbo expleta. ut fit nob⁹ mitia po
ma. Castanee molles. r ꝑssi copia lactis. Sup
enũ diẽ. hic debuit dicẽ ē. r ꝑssi copia lactis.
fit. aũ suempsis. ñ solũ ꝑ partes oationis
s; ꝑcedentia partib⁹ orationis. Ha ubi r ꝑ
multis un⁹ r ꝑ uno multa ponunt. silen
sis ē. Pmultis un⁹ ut ē illud. uti ũq: arma
to milite coplent. cũ ñ uno s; multis mi
litib⁹. Item ꝑ uno multi. ut in euglio la
trones q̃ crucifixi erant cũ eo inꝓpabant.
ubi ꝑ uno utq: inducit blasphemasse. Ana
diplosis ē qñ ab eodẽ ꝓbo quo ꝓor ꝓsus si
nuit sequens ꝓ sus incipit. ut ē illud.
Certent reigmis ulule sit titir⁹
orfeus. Orfeus insulus. imt delfinas arion.
Anafora ē repetitio eiꝺẽ ꝓbi ꝑpicipia
ꝓsuũ. ut nosti. Dardania incensa fuaq:
arma secuti. Hos tum dũ subte ꝑmensi
classib⁹ equor. Epanafora ē in uno ꝓsu ꝑ
picipia sensuũ eiꝺẽ ꝓbi repetitio. ut te
nem⁹ anguite te uitrea foꝑ unda. te
leq̃ fluere lac. Epizeusis ē in uno sen
su geminatio ꝓbi. ut sic sic iubet ut
sub umbras. Epanalepsis ē sermonis
in ꝓpicipio ꝓsus positi eiꝺẽ in fine replic
atio. ut ē illud. Crescit amor nummi
q̃ ipsũ pecunia crescit. Paronomasia
ē in significatione diꝓsa dictio. pene ipsa
ut illud ē abire in obire te iuuent. idẽ exsule
fieri an mori. Scesisonomaton multitudo
nominũ iuncto. quodã ambitu copula
ta. ut nubila nix gndo pcelle flumina nemi.
Parameon ē multitudo ꝓbo. exuna litta
inchoantiũ. q̃le ē illud apud ennũ. Oritte ui
te tãti. t tanta tyranne tulisti. S; bene hoc